

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

280.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 kwietnia 1925 r.

o rozciągnięciu na ziemię wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 lutego 1920 roku w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92).

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad ziemią wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) rozciąga się na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki, brastawski, dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski, położone na obszarze ziemi wileńskiej.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą art. 3 rozporządzenia b. Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 12, poz. 99).

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

281.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 kwietnia 1925 r.

o ustaleniu na miesiąc maj 1925 r. mnożnej dla określenia uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 roku o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924), zarządza się co następuje:

§ 1. Na miesiąc maj 1925 r. ustanawia się mnożną w wysokości 0,41 złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

282.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 marca 1925 r.

w sprawie wydawania z aptek środków leczniczych i określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 131 poz. 1060), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. Państw. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw z 1905 r. t. XIII), art. 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele, dzierżawcy lub odpowiedzialni kierownicy aptek publicznych i domowych z prawem sprzedaży lekarstw, winni ściśle stosować się do taksy aptekarskiej, wydawanej w drodze osobnych rozporządzeń i posiadać jeden jej egzemplarz.

§ 2. Cena lekarstwa, sporządzonego podług recepty oblicza się przez dodanie cen: za wydany materiał, za naczynie, stosownie do ich objętości i za przygotowanie lekarstwa, stosownie do taksy za prace przy recepturze. Tak samo należy obliczać w razie sporządzenia lekarstwa w zmniejszonej lub zwiększonej ilości. Na receptcie należy uwidocznić ceny poszczególnych pozycji, firmę apteki i datę wydania.

Cena sprzedażna specyfików farmaceutycznych winna być ustalana stosownie do ilości preparatu zawartego w opakowaniu przeznaczonym do sprzedaży, przyjmując za podstawę obliczenia należność jakoby przypadła za 50 proszków, 100 tabletek, 60 pigulek, 30 kapsulek żelatynowych lub 12 ampulek do iniekcji, o ile specyfik został w jednej z tych postaci przyrządzony.

§ 3. Ceny za materiały, naczynia i pracę przy recepturze, określone w taksie aptekarskiej, są maksymalne; ceny niższe pobierać można zarówno za